

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 160
van **GUY D'HAESELEER**
datum: 11 december 2020

aan **MATTHIAS DIEPENDAELE**

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, WONEN EN ONROEREND ERFGOED

Woonwagenterreinen - Stand van zaken

Door het decreet van 28 maart 2014 kunnen alle lokale besturen en de provincies aanspraak maken op een betoelaging van 100 procent op de investeringskosten voor het aanleggen en verwerven van residentiële en doortrekkersterreinen voor woonwagengewoners. De minister heeft als antwoord op verschillende vragen zowel in de commissie Wonen als op schriftelijke vragen steeds aangegeven dat hij het initiatief aan de lokale overheden overlaat en hun bereidheid om al dan niet een dergelijk project op te starten. Dit is de logica zelf, aangezien het een maatschappelijk heel gevoelig thema is, zoals de minister ook aanhaalde tijdens zijn uiteenzetting in de commissie Wonen van 2 juli 2020 op vraag om uitleg nr. 2853 van An Moerenhout.

Er zit daar inderdaad heel wat maatschappelijke druk op. Dat dit nooit kan gebeuren zonder een intensief overlegtraject met de mensen uit de buurt, is een vast gegeven. Dat de overgrote meerderheid van de bevolking geen Roma in hun buurt willen, ligt voornamelijk aan hun kwalijke reputatie, die niet altijd ongegrond is. Getuige daarvan is het artikel dat op 7 december 2020 in Het Laatste Nieuws verscheen, waaruit bleek dat de stad Gent maar liefst 72.566 euro aan opruimkosten had om barakken op te ruimen die Roma illegaal gebouwd hadden aan de Hurstweg in Wondelgem. In hetzelfde artikel staat ook te lezen dat een eerdere passage van Roma in De Blaarmeersen in Gent 101.951 euro aan opruimingskosten aan de belastingbetaler gekost had. Als men de media er op naslaat, komt men ook door de jaren heen tientallen artikels tegen over gerechtelijke dossiers waar Roma bij betrokken zijn: vechtpartijen, autozwendel, oplichting, diefstal, inbraak, ... om er maar enkele te noemen. Regelmatig wordt ook vastgesteld dat ze elke stedenbouwkundige regel aan hun laars lappen op gronden die Roma zelf aangekocht hebben. Dit om maar aan te tonen dat het logisch is om hier moeilijk een maatschappelijk draagvlak voor te vinden. Vlaams Belang zou ook nooit aanvaarden dat het aanleggen van residentiële en doortrekkersterreinen verplicht opgelegd zou worden aan de lokale overheden. Het stemt ons dan ook gerust dat de minister ook de intentie heeft dit zeker niet te doen tijdens zijn legislatuur.

De budgetten voor de aanleg van woonwagenterreinen werden de afgelopen jaren substantieel opgetrokken, kunnen we lezen in verschillende antwoorden van de minister in commissie en op schriftelijke vragen. Dat er sinds 2019 een terugval is in het aantal aanvragen en uitgekeerde subsidiëring verbaast niet, aangezien het maatschappelijk draagvlak verkleint.

1. Hoeveel woonwagenterreinen zijn er sinds 2017 gerealiseerd? In welke gemeenten? Welk budget werd er voor ieder terrein opgevraagd? Zijn het residentiële of doortrekkersterreinen?
2. Hoeveel terreinen staan er momenteel nog gepland of zijn in aanvraag voor subsidies?
3. Hoeveel woonwagenterreinen zijn er momenteel in Vlaanderen? Graag opsplitsing per provincie en opsplitsing residentieel/doortrekkersterrein.
4. Hoeveel van het vooropgestelde budget voor de subsidiëring van deze terreinen werd er uiteindelijk in 2020 niet opgevraagd/opgebruikt?
5. Hoeveel subsidieaanvragen voor de realisatie van desbetreffende terreinen zijn er de afgelopen 5 jaar geweigerd? Om welke gemeenten ging het en wat was de reden om te weigeren?
6. Zijn er cijfers beschikbaar over de bezetting van deze terreinen? Zijn er reeds gemeenten die terreinen opnieuw willen sluiten of gesloten hebben?
7. Is de minister van plan om in komende begrotingen het beschikbare budget voor deze terreinen te verlagen aangezien er blijkbaar toch een dalende trend in interesse is de laatste twee jaar? Zou de minister veeleer ervoor opteren om niet langer voor 100% te subsidiëren?
8. Zal de minister in deze legislatuur nog andere initiatieven nemen aangaande de woonwagenterreinen?

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 11 december 2020

van **GUY D'HAESELEER**

1. Sinds 2017 zijn volgende woonwagenterreinen gerealiseerd:
 - een residentieel woonwagenterrein in Beveren met 7 standplaatsen. Voor de gemeente Beveren werd 542.008 euro vastgelegd. De werken worden deze maand gefinaliseerd;
 - in Genk werd een residentieel woonwagenterrein uitgebreid met 4 standplaatsen. Hiervoor werd 231.227 euro vastgelegd. Deze uitbreiding is al uitgevoerd;
 - in Maaseik werd een residentieel woonwagenterrein uitgebreid met 15 standplaatsen waarvoor 1.082.484 euro vastgelegd werd. Deze uitbreiding is ook al uitgevoerd;
 - in Lille wordt een doortrekkersterrein met 25 standplaatsen gefinaliseerd door de provincie Antwerpen. Hiervoor werd 1.915.485 euro vastgelegd.
2. Twee gemeenten bereiden momenteel een aanvraag voor.
3. Deze informatie is terug te vinden op de website van Wonen-Vlaanderen: <https://www.wonenvlaanderen.be/woonwagenterreinen-monitoren>.
4. Van het beschikbare krediet van 1.992.000 euro werd in vastleggingskredieten 105.000 euro en in betalingskredieten 541.000 euro aangewend.
5. Er werd slechts 1 project (in Sint-Gillis-Waas) niet goedgekeurd door de minister vanwege een palenconstructie in het ontwerp dossier dat niet in overeenstemming was met de omgevingsvergunning.
6. De terreinen in Vlaanderen zijn maximaal bezet. Mijn administratie is niet op de hoogte van gemeenten die de intentie hebben om hun terreinen te sluiten.
7. Zoals voor ieder krediet zal bij de begrotingscontrole in 2021 nagegaan worden of een aanpassing zich opdringt. Er zijn momenteel geen intenties om de huidige regelgeving te wijzigen.
8. Er staan geen nieuwe initiatieven op stapel.